

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014 de avocatul Bolgar Valentina în numele inculpatului Ceban Ivan și de inculpatul

Ceban Ivan Nichifor, născut la 26 aprilie 1954, originar și domiciliat în s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă.

Termenul examinării cauzei:

1. 16.01.2013 - 10.06.2013 - prima instanță,
2. 16.07.2013 - 22.01.2014 - instanța de apel,
3. 06.05.2014 - 04.06.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Slobozia din 10 iunie 2013, Ceban Ivan a fost condamnat în baza art.157 Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

2. Potrivit sentinței Ceban Ivan, este învinuit de faptul că în perioada ultimilor ani, sistematic, aflându-se la domiciliu din s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, o maltrata fizic pe concubina sa, Ciumac Ana și pe fiica minoră Ceban Antonina, cu care locuiau împreună, înjosiindu-le onoarea și demnitatea acestora, aplicând forță fizică și amenințându-le cu moartea.

Tot el, în seara zilei de 12 august 2012, la domiciliu său din s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate, a maltratat-o pe concubina sa, Ciumac Ana și fiica minoră Ceban Antonina, născută la 27 aprilie 1997, pricinuindu-le durere fizică.

Tot el, la 13 august 2012 pe la orele 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în incinta gospodăriei sale, fără careva motiv, cu un cuțit, i-a aplicat o lovitură în regiunea toracică fiicei minore Ceban Antonina, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.224/D din 04.09.2012, leziuni corporale sub formă de plagă înțepat tăiată, penetrantă, oarbă a abdomenului, cu lezarea epiplonului, hemoragie internă, care se califică ca vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care I.Ceban să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, motivînd că prima instanța ilegal a recalificat acțiunile inculpatului în baza art.157 Cod penal, bazîndu-se pe declarațiile părților vătămate, care în cadrul ședinței de judecată și-au schimbat depozițiile, pentru a-l scuti pe inculpat de ispășirea pedepsei, astfel că instanța urma să aprecieze critic declarațiile părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Ceban a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹alin.(3) lit.a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 5 ani închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că Ceban Ivan, în perioada ultimilor ani, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, sistematic, la domiciliu său din s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, o maltrata fizic pe concubina sa, Ciumac Ana și pe fiica minoră Ceban Antonina, cu care locuiau împreună, înjosându-le onoarea și demnitatea acestora, aplicând forță fizică și amenințându-le cu moartea.

Tot, el în seara zilei de 12 august 2012, la domiciliu său din s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate, a maltratat-o pe concubina sa, Ciumac Ana și fiica minoră Ceban Antonina, născută la 27 aprilie 1997, cauzându-le durere fizică.

Tot, el la 13 august 2012, pe la orele 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în incinta gospodăriei sale din s.Ermoclia, r-nul Ștefan Vodă, fără careva motiv, cu un cuțit, i-a aplicat o lovitură în regiunea toracică fiicei minore Ceban Antonina, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.224/D din 04.09.2012, leziuni corporale sub formă de plagă înțepat tăiată, penetrantă, oarbă a abdomenului, cu lezarea epiplonului, hemoragie internă, care se califică ca vătămări corporale grave.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹alin.(3) lit.a) Cod penal, a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate la urmărirea penală, astfel că prima instanță incorect a stabilit starea de fapt și de drept, dînd o încadrare juridică greșită acțiunilor acestuia, încadrînd acțiunile lui în baza art.157 Cod penal.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile părților vătămate A.Ciumac și A.Ceban, date în cadrul urmăririi penale, pe care instant le-a considerat adevărate, a martorilor, precum și actele cauzei - actul de predare a cuțitului din 13.08.2012 de către A.Ceban, care a comunicat că anume cu acest cuțit a fost înfiptă de tatăl său I.Ceban, procesul-verbal de examinare a cuțitului din 14.08.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.224/D din 04.09.2012, potrivit căruia părții vătămate minore i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plagă înțepat tăiată, penetrantă, oarbă a abdomenului, cu lezarea epiplonului, hemoragie internă, care se califică ca vătămări corporale grave.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate concluziile primei instanțe referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.157 Cod penal, deoarece reieșind din declarațiile părților vătămate date în cadrul urmăririi penale, cert este stabilit faptul că inculpatul i-a aplicat părții vătămate minore A.Ceban o lovitură cu cuțitul în abdomen, iar acestea, ulterior, în ședințele de judecată, și-au schimbat depozițiile cu scopul de a-l ajuta pe inculpat să evite răspunderea penală, din care motiv urmează a fi apreciate critic.

La fel, critic a apreciat instanța și declarațiile inculpatului, care nu și-a recunoscut vina, calificîndu-le drept o modalitate aleasă de către inculpat în scopul evitării răspunderii penale, deoarece vinovăția lui se dovedește prin probele administrate în cauză, care coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a indicat că, ținînd seama de prevederile art.62, 75, 78 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului, că se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost judecat, are la întreținere o persoană de vîrstă înaintată, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, asupra unui minor, de influența pedepsei aplicate,

a conchis că corijarea și reeducarea acestuia poate avea doar cu aplicarea pedepsei închisorii.

5. Hotărîrea nominalizată este atacată cu recursuri ordinare de către avocatul V.Bolgar în numele inculpatului I.Ceban și inculpat care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, a dat o apreciere corectă probelor administrate, ajungînd la o concluzie legală privind condamnarea inculpatului în baza art.157 Cod penal, iar instanța de apel a dat o apreciere unilaterală și greșită probelor administrate, ajungînd la o concluzia incorectă de condamnare a inculpatului în baza art.201¹ alin.3 lit.a) Cod penal.

6. La recursurile declarate, procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de apel a cercetat probele prezentate de părți, a audiat suplimentar inculpatul, părțile vătămate A.Ciumac și A.Ceban, a cercetat actele cauzei și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și care în ansamblu, au confirmat vinovăția lui I.Ceban în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, conținutul cărora este analizată în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora, nu s-au stabilit.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din hotărîrea instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul constată că recurenții nu sînt de acord cu aprecierea dată de către instanța de apel probelor administrate în cauză invocînd că acestea au fost apreciate unilateral și nu dovedesc vinovăția lui I.Ceban în comiterea infracțiunii de violență în familie, considerînd că acțiunilor inculpatului just au fost încadrate de prima instanță în baza art.157 Cod penal.

La acest capitol, Colegiul menționează că conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Colegiul remarcă că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate

rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul recurențelor cu aprecierea probele de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, motivele invocate de partea apărării ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate declarațiile părților vătămate, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile, deoarece instanța corect a reținut declarațiile acestora date la urmărirea penală ca fiind adevărate, concluzionând că acestea și-au schimbat depozițiile în ședința de judecată cu scopul ameliorării situației inculpatului. Totodată, Colegiul atestă că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cadrul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Ca temei de recurs este invocat și pct.12) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul penal conchide că motivul la care se referă partea apărării nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpat decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Astfel, Colegiul penal conchide că faptei inculpatului i-a fost dată o apreciere și încadrare juridică corectă, iar la stabilirea pedepsei instanța, în conformitate cu prevederile art.61, 75-76 Cod penal, a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, măsura de pedeapsă fiind stabilită acestuia în limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocat în interesele inculpatului și de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lor, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Bolgar Valentina în numele inculpatului Ceban Ivan și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui Ceban Ivan, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun